

عنوان مقاله:

ارزیابی مولفه های پیاده راه و تاثیر آن در ارتقاء سرزندگی محیط (نمونه موردی خیابان عفیف آباد شیراز)

محل انتشار:

اولین همایش ملی عمران، معماری، شهرسازی، محیط زیست و علوم مرتبط (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

حمیدرضا عامری سیاهوئی - دانشیار دانشگاه پیام نور، گروه هنر و معماری

ندا شاه کرم پور - مربی دانشگاه پیام نور، گروه هنر و معماری

زینب محبی خیرآبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری - دانشگاه پیام نور مرکز بندرعباس

خلاصه مقاله:

بشر همواره با ایجاد ساختارهایی در شهر نیاز ذاتی خود را برای برقراری روابط اجتماعی برآورده کرده است. در گذشته عابر پیاده به عنوان عنصر اصلی در برنامه ریزی و طراحی شهری مورد توجه قرار می گرفت و مقیاس انسانی در همه ابعاد و جهات حرف اول را مطرح می کرد. امروزه رشد شهرنشینی و ازدیاد وسایل نقلیه در کشور، باعث از بین رفتن مقیاس انسانی در سطح شهر، نابودی فضاهای شهری، افزایش تراکم در مراکز شهری و به طور کلی موجب تنزل کیفیت محیط از منظرهای مختلف گردیده است. هدف اصلی این پژوهش بررسی مولفه های پیاده راه در ارتقاء سرزندگی محیط (نمونه موردی: خیابان عفیف آباد شهر شیراز) می باشد. شیوه پژوهش، توصیفی - تحلیلی بوده و داده ها با روش کتابخانه ای و برداشت های میدانی (پرسش نامه) جمع آوری و تحلیل داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۲ انجام شد. نتایج حاصل نشان می دهد در بین شاخص های تحقیق، بهسازی فضای خیابان با ۶۰٪، ایمنی عابر پیاده با ۵۵/۵٪ و وجود گیاهان و آبنما با ۵۵٪ بیشترین وزن را به خود اختصاص داده اند. در انتها پیشنهاداتی در راستای ارتقاء سرزندگی خیابان ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

فضای شهری، پیاده راه، عرصه عمومی، سرزندگی، خیابان عفیف آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1259601>

